

Theologiae Moralis Super Decalogum Seu Decem Dei Praecepta Pars ...

Tractatus I. Prooemialis De Principiis communibus Doctrinae Moralis,
Conscientia, Actu Humano, Et Peccato In Genere

Sporer, Patricius

Salisburgi, 1713

Appendix. Propositionum à Summis Pontificibus Alexandro VII. &
Innocentio XI. damnatarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59488](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59488)

APPENDIX

Propositionum à Summis Pontificibus,

ALEXANDRO VII.

ET

INNOCENTIO XI.

damnatarum.

DECRETUM I.

Feriâ V. die 24. Septemb. 1665.

IN Congregatione Generali S. Romanæ, & Universalis inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram S. D. N. Alexandro divinâ providentiâ Papa VII. ac Eminentissimis & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Sanctissimus D. N. audivit non sine magno animi sui mœrore, complures opiniones Christianæ disciplinae relaxativas, & animarum perniciem inferentes partim antiquatas iterum suscitari, partim noviter prodire; & summam illam luxuriantium ingeniorum licentiam indies magis excre-scere; per quam in rebus ad conscientiam pertinentibus modus opinandi irrespicit alienus omnino ab Evangelica simplicitate, Sanctorumque Patrum doctrinæ

doctrina, & quem si pro recta regula fideles in praxi sequerentur, ingens eruptura esset Christiana vite corruptela. Quare ne ullo unquam tempore viam salutis, quam suprema veritas DEUS, cujus verba in aeternum permanent, arctam esse definiuit, in animarum perniciem dilatari, seu verius perveri contingeret, idem sanctissimus D. N. ut ovis sibi creditas ab ejusmodi spatiosa, lataque, per quam itur ad perditionem viam, pro pastorali sollicitudine in recta semitam revocaret, earundem opinionum examen pluribus in sacra Theologia Magistris, & deinde Eminentissimis & Reverendissimis DD. Cardinalibus contra haeticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus serio commisit: qui tantum negotium strenue aggressi, eique sedulo incumbentes, & mature discussis usque ad hanc diem infra scriptis propositionibus, super unaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati Sua sigillatim exposuerunt.

PROPOSITIONES.

1. Homo nullo unquam vitae suae tempore tenetur elicere actum Fidei, Spei, & Charitatis ex vi praceptorum divinatorum ad eas virtutes pertinentium.
2. Vir equestris ad duellum provocatus potest illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat.
3. Sententia asserens Bullam Coenae solum prohibere absolutionem haeresis, & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogare facultati Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est, Anno 1629. 18. Julii in Consistorio

rio sacrae Congregationis Emin. Cardinalium visa & tolerata est.

4. Prælati Regulares possunt in foro conscientia absolvere quoscunque sæculares ab hæresi occulta, & ab excommunicatione propter eam incurfa.

5. Quamvis evidenter tibi constet, Petrum esse hæreticum, non teneris denuntiare, si probare non possis.

6. Confessarius, qui in Sacramentali Confessione tribuit pœnitenti chartam postea legendam, in qua ad venerem incitat, non censetur sollicitasse in Confessione, ac proinde non est denuntiandus.

7. Modus evadendi obligationem denuntiandæ sollicitationis est, si sollicitatus confiteatur eum sollicitante, hic potest ipsum absolvere absque onere denuntiandi.

8. Duplicatum stipendium potest Sacerdos pro eadem Missa licitè accipere, applicando petenti partem etiam specialissimam fructus ipsimet celebranti correspondentem, idque post Decretum Urbani VIII.

9. Post Decretum Urbani potest Sacerdos, cui Missæ celebrandæ traduntur, per alium satisfacere, collatò illi minori stipendiò, aliâ parte stipendii sibi retentâ.

10. Non est contra justitiam pro pluribus Sacrificiis stipendium accipere, & Sacrificium unum offerre; neque etiam est contra fidelitatem, etiam si promittam, promissione etiam juramento firmatâ.

matâ, danti stipendium, quod pronullo alio of-
feram.

11. Peccata in Confessione omiffa, feu oblita
ob inflans periculum vitæ, aut ob aliam causam,
non tenemur in fequenti Confessione exprimere.

12. Mendicantes poffunt absolvere à casibus
Epifcopis refervatis, non obtentâ ad id Epifcopo-
rum facultate.

13. Satisfacit præcepto annuæ Confessionis,
qui confitetur Regulari Epifcopo præfentato, fed
ab eo injultè reprobato.

14. Qui facit Confessionem voluntariè nul-
lam, fatisfacit præcepto Ecclefie.

15. Pœnitens propriâ autoritate fubftituere
fibi alium potest, qui loco ipfius pœnitentiam ad-
impleat.

16. Qui beneficium curatum habent, poffunt
fibi eligere in Confessarium fimplicem Sacerdo-
tem non approbatum ab Ordinario.

17. Est licitum Religiofo vel Clerico calum-
niatorem, gravia crimina de fe, vel de fua Religio-
ne fpargere fminantem, occidere, quando alius mo-
dus defendendi non fuppedit, uti fuppeterè non
videtur, fi calumniator fit paratus vel ipfi Religio-
fo, vel ejus Religioni publicè & coram graviffimis
viris prædicta impingere, nifi occidatur.

18. Licet interficere falſum accufatorem, fal-
ſos teſtes, ac etiam judicem, à quo iniqua certò
imminet ſententia, ſi aliâ viâ non potest innocens
damnum evitare.

19. Non peccat maritus occidens propriâ au-
thoritate uxorem in adulterio deprehenſam. 20.

20. Restitutio à Pio V. imposita beneficiatis non recitantibus, non debetur in conscientia ante sententiam declaratoriam iudicis, eò quòd sit pœna.

21. Habens Capellaniam collativam, aut quodvis aliud beneficium Ecclesiasticum, si studio literarum vacet, satisfacit suæ obligationi, si Officium per alium recitet.

22. Non est contra justitiam beneficia Ecclesiastica non conferre gratis, quia collator conferens illa beneficia Ecclesiastica pecuniâ interveniente, non exigit illam pro collatione beneficii, sed veluti pro emolumento temporali, quod tibi conferre non tenebatur.

23. Frangens jejunium Ecclesiæ ad quod tenetur, non peccat mortaliter, nisi ex contemptu, vel inobedientia hoc faciat, puta, quia non vult se subicere præcepto.

24. Mollities, sodomia, & bestialitas sunt peccata ejusdem speciei infimæ, ideòque sufficit dicere in Confessione, se procurasse pollutionem.

25. Qui habuit copulam cum soluta, satisfacit Confessionis præcepto, dicens: *commisi cum soluta grave peccatum contra castitatem*, non explicando copulam.

26. Quando litigantes habent pro se opiniones æquè probabiles, potest Judex pecuniam accipere pro ferenda sententia in favorem unius præ alio.

27. Si liber sit alicujus junioris, & moderni, debet

debet opinio cenferi probabilis, dummodo non constet rejectam esse à Sede Apostolica tanquam improbabilem.

28. Populus non peccat, etiamsi absque ulla causa non recipiat legem à Principe promulgatam.

Quibus peractis, dum similium propositionum examini cura, & studium impeditur, interea idem Sanctissimus re maturè consideratâ statuit & decrevit prædictas propositiones, & unamquamque ipsarum, ut minimum tanquam scandalosas, esse damnandas & prohibendas. sicut eas damnat ac prohibet, ita ut quisunque illas, aut conjunctim, aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de iis etiam disputativè, publicè, aut privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio, quacunque etiam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice absolvi,

Insuper strictè in virtute sanctæ obedientiæ, & sub interminatione divini iudicii prohibet omnibus Christi fidelibus cujuscunque conditionis, dignitatis ac status etiam speciali, & specialissimè notâ dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxin deducant.

Joannes Lupus Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis Not.

Loco (†) Sigilli.

A Nno à Nativitate D.N. JESU Christi 1665. Indictione tertia, die vero 2. Mensis Octobris, Pontificatus autem
San

*Sanctissimi in Christo Patri, & D. N. D. ALEXANDRI
Divinâ Providentiâ Papa VII. Anno undecimo supra di-
ctum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Salvas Ba-
siliæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, ac in
acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetudinibus per
me Carolum Melanum ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ, & San-
ctiss. Inquisitionis Cursorem.*

Romæ, Typis Rev. Camer. Apostol. 1665.

DECRETUM II.

Feriâ 5. die 18. Martii 1666.

IN Congregatione Generali S. Romanæ, &
Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apo-
stolico Montis Quirinalis coram S. D. N. D. A-
lexandro divinâ providentiâ Papa VII. ac Emi-
nentissimis & Reverendissimis D. D. S. R. E. Car-
dinalibus in tota Republica Christiana adversus
hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus
à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

SANCTISSIMUS D. N. post latum Decretum die
24. Septembris proximè elapsi, quo 28. proposi-
tiones damnata fuerunt, examinatis sedulo, & ac-
curatè usque ad hanc diem infra scriptis aliis 45.
tum numerum implentibus, per plures in Sacra
Theologia Magistros, ac per Eminentissimos & Re-
verendissimos D. D. Cardinales adversus hereti-
cam pravitatem Generales Inquisitores, eorum suf-
fragia singillatim super unaquaque ipsarum audi-
vit.

PROPOSITIONES.

29. In die jejunii, qui sæpiùs modicum quid
comedit, etsi notabilem quantitatem in fine co-
mederit, non frangit jejunium.

30. Om-

30. Omnes Officiales, qui in Republica corporaliter laborant, sunt excusati ab obligatione jejunii, nec debent se certificare, an labor sit compatibilis cum jejunio.

31. Excusantur absolute à præcepto jejunii omnes illi, qui iter agunt equitando, utcunque iter agant, etiamsi iter necessarium non sit, & etiamsi iter unius diei conficiant.

32. Non est evidens, quòd consuetudo non comedendi ova, & lactinia in Quadragesima obliget.

33. Restitutio fructuum ob omissionem Horarum suppleri potest per quascunque eleemosynas, quas antea Beneficiarius de fructibus sui beneficii fecerit.

34. In die Palmarum recitans Officium Paschale satisfacit Præcepto.

35. Unico Officio potest quis satisfacere duplici præcepto pro die præsentis & crastino.

36. Regulares possunt in foro conscientiae uti privilegiis suis, quæ sunt expressè revocata per Concilium Trident.

37. Indulgentiæ concessæ Regularibus, & revocata à Paulo V. hodie sunt revalidata.

38. Mandatum Tridentini factum Sacerdoti sacrificanti ex necessitate cum peccato mortali, confitendi *quamprimum*, est consilium, non præceptum.

39. Illa particula, *quamprimum*, intelligitur, cum Sacerdos suo tempore confitebitur.

40. Est probabilis opinio, quæ dicit esse tantum

tum

cūm veniale, osculum habitum ob delectationem carnalem, & sensibilem, quæ ex osculo oritur, seclusò periculo consensùs ulterioris, & pollutionis.

41. Non est obligandus concubinarium ad eji-
ciendam concubinam, si hæc nimis utilis esset ad
oblectamentum concubinari, vulgò *regalo*, dum
deficiente illo nimis ægrè ageret vitam, & aliæ
culpæ tædiò magnò concubinarium afficerent, &
alia famulā nimis difficilè inveniretur.

42. Licitum est mutuanti aliquid ultra fortem
exigere, si se obliget ad non repetendam fortem
usque ad certum tempus.

43. Annuum legatum pro anima relictum non
durat plus, quàm per 10. Annos.

44. Quoad forum conscientia reò correctò,
ejusque contumacia cessante, cessant censuræ.

45. Libri prohibiti, donec expurgentur, pos-
sunt retineri usque dum adhibitā diligentia corri-
gantur.

*Quibus maturè pensatis idem Sanctissimus stā-
ruit ac decrevit prædictas propositiones, & unam-
quamque ipsarum, ut minimum tanquam scanda-
losas esse damnandas & prohibendas, sicut eas da-
mnat ac prohibet; ita ut quicumq; illas aut conjun-
ctim, aut divisim docuerit, defenderit, aut de his
etiam disputativè, publicè, aut privatim tractave-
rit, nisi forsitan impugnando, ipso facto incidat in ex-
communicationem, à qua non possit (præterquam in
articulo mortis) ab alio, quacunque etiam digni-
tate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano
Pontifice absolvi.*

*Insuper districtè in virtute sanctæ Obedientiæ,
& sub interminatione divini judicii prohibet om-
nibus Christi fidelibus, cujusunque conditionis,
dignitatis, ac status, etiam speciali, & specialissi-
mâ notâ dignis, ne predictas opiniones, aut ali-
quam ipsarum ad praxin deducant.*

Joannes Lupus Sanctæ Romanæ, & uni-
versalis Inquisitionis Not.

Loco (†) sigilli.

A Nno à Nativitate D. N. JESU CHRISTI 1666. Indi-
ctione 4. die verò 25. Mensis Martii, Pontificatus autem
Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. ALEXANDRI divi-
nâ Providentiâ Papa VII. Anno undecimo supra dictum De-
cretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Prin-
cipis Apostolorum, Cancellariæ Apostolorum, & in acie Cam-
pi-Floræ, ac in aliis locis solidis & consuetis Urbis per me Ca-
rolum Melanum ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ, & Sanctiss.
Inquisitionis Cursorem.

Romæ, Typis Rev. Camer. Apostol. 1666.

DECRETUM,
INNOCENTII XI.

Feriâ 5. die 2. Martii 1679.

IN Generali Congregatione Sanctæ Romanæ,
& Universalis Inquisitionis habita in PalatioA-
postolico Vaticano coram Sanctissimo D. N. D.
INNOCENTIO Divinâ Providentiâ Papa XI. ac Emi-
nentissimis, & Reverendissimis Dominis S. R. E.
Cardinalibus in tota Republica Christiana contra
hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus
à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

THEOL. MORAL. PARS I, P P San-

Sanctissimus D. N. Innocentius Papa XI. predi-
 ctus ovium sibi à Deo creditarum saluti se-
 dulo incumbens, & salubre opus in segregandis no-
 xis doctrinarum pascuis ab innoxiiis à se record.
 Alexandro VII. Prædecessore suo inchoatum profe-
 qui volens plurimas propositiones, partim ex diver-
 sis, vel libris, vel thesibus, seu scriptis excerptis, &
 partim noviter adinventas, Theologorum plurimum
 examini, & deinde Eminentissimis & Reverendis-
 simis Dominis Cardinalibus contra hæreticam præ-
 vitatem Generalibus Inquisitoribus subjecit. Qui-
 bus propositionibus sedulo, & accuratè sepius eorū-
 dem Eminentissimorum Cardinalium, Theologorum
 votis per Sanctitatem Suam auditis: idem Sancti-
 ssimus D. N. re postea maturè considerat à statuit &
 decrevit pro nunc sequentes propositiones, & nam-
 quamque ipsarum sicut jacent, ut minimum tan-
 quam scandalosas, & in praxi perniciosas, esse dama-
 nandas & prohibendas; sicuti eas damnat, & pro-
 hibet. Non intendens tamen Sanctitas Sua per hoc
 Decretum alias propositiones in ipso non expressas,
 & Sanctitati Sua quomodolibet, & ex quacunque
 parte exhibendas ullatenus approbare.

PROPOSITIONES.

1. Non est illicitum in Sacramentis conferendis
 sequi opinionem probabilem de valore Sacra-
 menti, relicta tutiore, nisi vetet lex, conventio, aut
 periculum gravis damni incurrendi. Hinc sen-
 tentiâ probabili tantum utendum non est in colla-
 tione Baptismi, Ordinis Sacerdotalis, aut Epi-
 scopalis.

2. Pro.

2. Probabiliter existimo, Judicem posse judicare juxta opinionem etiam minus probabilem.

3. Generatim, dum probabilitate, sive intrinsecâ, sive extrinsecâ, quantumvis tenui, modò à probabilitatis finibus non exeat, confisi aliquid agimus, semper prudenter agimus.

4. Ab infidelitate excusabitur infidelis non credens ductus opinione minus probabili.

5. An peccet mortaliter, qui actum dilectionis Dei semel tantum in vita eliceret, condemnare non audemus,

6. Probabile est, ne singulis quidem rigorosè quinquenniis per se obligare præceptum Charitatis erga Deum.

7. Tunc solum obligat, quando tenemur justificari, & non habemus aliam viam, quâ justificari possumus.

8. Comedere, & bibere usque ad satietatem ob solam voluptatem non est peccatum, modò non obfit valetudini; quia licitè potest appetitus naturalis suis actibus frui.

9. Opus conjugii ob solam voluptatem exercitum omni penitus caret culpâ, ac defectu veniali.

10. Non tenemur proximum diligere actu interno & formali.

11. Præcepto proximum diligendi satisfacere possumus per solos actus externos.

12. Vix in sæcularibus invenies, etiam in Regibus, superfluum statui. Et ita vix aliquis tenetur ad eleemosynam, quando tenetur tantum ex superfluo statui.

13. Si cum debita moderatione facias, potes absque peccato mortali de vita alicujus triftari, & de illius morte naturali gaudere, illam inefficaci affectu petere, & desiderare; non quidem ex displicentia personæ, sed ob aliquod temporale emolumentum.

14. Licitum est absoluto desiderio cupere mortem Patris, non quidem, ut malum Patris, sed ut bonum cupientis, quia nimirum ei obvolutura est pinguis hæreditas.

15. Licitum est filio gaudere de parricidio Parentis à se in ebrietate perpetrato propter ingentes divitias indè ex hæreditate consecutas.

16. Fides non censetur cadere sub præceptum speciale, & secundum se.

17. Satis est, actum Fidei semel in vita elicere.

18. Si à potestate publica quis interrogetur, Fidem ingenuè confiteri, ut Deo, & Fidei gloriosum consulo: tacere, ut peccaminosum, per se non damno.

19. Voluntas non potest efficere, ut assensus Fidei in se ipso sit magis firmus, quam mereatur pondus rationum ad assensum impellentium.

20. Hinc potest quis prudenter repudiare assensum, quem habebat supernaturalem.

21. Assensus Fidei supernaturalis, & utilis ad Salutem stat cum notitia solùm probabili revelationis; imò cum formidine, quâ quis formidet, ne non sit locutus Deus.

22. Non nisi fides unius Dei necessaria videtur necessitate mediû, non autem explicata Remuneratoris.

23. Fi-

23. Fides latè dicta ex Testimonio creaturatum, similive motivo ad justificationem sufficit.

24. Vocare Deum in Testem mendacii, levis non est tanta irreverentia, propter quam velit, aut possit damnare hominem.

25. Cum causa licitum est jurare sine animo jurandi, sive res sit levis, sive gravis.

26. Si quis, vel solus, vel coram aliis, sive interrogatus, sive propria sponte, sive recreationis causâ, sive quocunque alio fine juret, se non fecisse aliquid, quod revera fecit, intelligendo intra se aliquid aliud, quod non fecit, vel aliam viam ab ea, in qua fecit, vel quodvis aliud additum verum, reverà non mentitur, nec est perjurus.

27. Causa justa utendi his amphibologiis est, quoties id necessarium, aut utile est ad salutem corporis, honorem, res familiares tuendas, vel ad quemlibet alium virtutis actum, ita ut veritatis occultatio censeatur tunc expediens, & studiosa.

28. Qui mediante commendatione, vel munere ad Magistratum, vel officium publicum promotus est, poterit cum restrictione mentali præstare juramentum, quod de mandato Regis à similibus solet exigi, non habito respectu ad intentionem exigentis, quia non tenetur fateri crimen occultum.

29. Urgens metus gravis est causa justa Sacramentorum administrationem simulandi.

30. Fas est viro honorato occidere invasorem, qui nititur calumniam inferre, si aliter hæc ignominia vitari nequit. Idem quoque dicendum, si

quis impingat alapam, vel fuste percutiat, & post impactam alapam, vel ictum fustis fugiat.

31. Regulariter occidere possum furem pro conservatione unius aurei.

32. Non solum licitum est defendere defensione occisiva, quæ actu possidemus: sed etiam ad quæ jus inchoatum habemus, & quæ nos possessuros speramus.

33. Licitum est tam hæredi, quàm Legatario contra injustè impediens, ne vel hæreditas adæatur, vel legata solvantur, se taliter defendere: sicut & jus habenti in Cathedram, vel Præbendam contra eorum possessionem injustè impediens.

34. Licet procurare abortum ante animationem fætus, ne puella deprehensa gravida occidatur, aut infametur.

35. Videtur probabile omnem fœtum, quamdiu in utero est, carere animâ rationali, & tunc primum incipere eandem habere, cum paritur; ac consequenter dicendum erit, in nullo abortu homicidium committi.

36. Permissum est furari, non solum in extrema necessitate, sed etiam in gravi.

37. Famuli, & famulæ domesticæ possunt occultè heris suis surripere ad compensandam operam suam, quam majorem judicant salariô, quod recipiunt.

38. Non tenetur quis sub poena peccati mortalis restituere, quod ablatum est per pauca furta, quantumcunque sit magna summa totalis.

39. Qui alium movet, aut inducit ad inferendum

dum

dum grave damnum tertio, non tenetur ad restitutionem istius damni illati.

40. Contractus Mohatra licitus est, etiam respectu ejusdem Personæ, & cum contractu retrovenditionis præviè inito, cum intentione lucri.

41. Cùm numerata pecunia pretiosior sit numerandâ, & nullus sit, qui non majoris faciat pecuniam præsentem, quàm futuram, potest creditor aliquid ultra sortem à mutuatario exigere, & eo titulo ab usura excusari.

42. Usura non est, dum ultra sortem aliquid exigitur, tanquam ex benevolentia & gratitudine debitum; sed solùm si exigatur tanquam ex justitia debitum.

43. Quidni non nisi veniale sit detrahentis auctoritatem magnam sibi noxiam falso crimine elidere?

44. Probabile est non peccare mortaliter, qui imponit falsum crimen alicui, ut suam justitiam, & honorem defendat. Et si hoc non sit probabile, vix ulla erit opinio probabilis in Theologia.

45. Dare temporale pro spirituali non est simonia, quando temporale non datur tanquam pretium, sed duntaxat tanquam motivum conferendi, vel efficiendi spirituale, vel etiam quando temporale sit solùm gratuita compensatio pro spirituali, aut è contrâ.

46. Et id quoque locum habet, etiam si temporale sit principale motivum dandi spirituale; imò etiam si sit finis ipsius rei spiritualis, sic ut illud plurius æstimetur, quàm res spiritualis.

47. Cùm dixit Concilium Tridentinum eos alienis peccatis communicantes mortaliter peccare, qui nisi quos digniores, & Ecclesiæ magis utiles, ipsi judicaverint, ad Ecclesiæ promovent, Concilium, vel primò videtur per hoc *digniores* non aliud significare velle, nisi dignitatem eligendorum sumpto comparativo pro positivo; vel secundò locutione minùs propria ponit digniores, ut excludat indignos, non verò dignos; vel tandem loquitur tertio, quando fit concursus.

48. Tam clarum videtur, fornicationem secundum se nullam involvere malitiam, & iolum esse malam, quia interdicta, ut contrarium omnino rationi dissonum videatur.

49. Mollities jure naturæ prohibita non est. Unde si Deus eam non interdixisset, sæpè esset bona, & aliquando obligatoria sub mortali.

50. Copula cum conjugata, consentiente marito, non est adulterium; adeoque sufficit in confessione dicere, se esse fornicatum.

51. Famulus, qui submissis humeris scienter adjuvat herum suum ascendere per fenestras ad stuprandum virginem, & multoties eidem subservit deferendo scalam, aperiendo januam, aut quid simile cooperando, non peccat mortaliter, si id faciat metu notabilis detrimenti; puta ne à Domino malè tractetur, ne torvis oculis aspiciatur, ne domo expellatur.

52. Præceptum servandi festa non obligat sub mortali, seposito scandalo, si absit contemptus.

53. Satisfacit præcepto Ecclesiæ de audiendo
Sacro,

Sacro, qui duas ejus partes, imò quatuor simul à
diversis celebrantibus audit.

54. Qui non potest recitare Matutinum, &
Laudes, potest autem reliquas Horas, ad nihil te-
netur, quia major pars trahit ad se minorem.

55. Præcepto Communionis annuæ satisficit per
sacrilegam Domini manducationem.

56. Frequens Confessio, & Communio, etiam
in his, qui gentiliter vivunt, est nota Prædestina-
tionis.

57. Probabile est, sufficere attritionem natura-
lem, modò honestam.

58. Non tenemur Confessario interroganti fa-
teri peccati alicujus consuetudinem.

59. Licet sacramentaliter absolvere dimidiatè
tantùm confessos ratione magni concursus Pœni-
tentinm, qualis v. g. potest contingere in die ma-
gnæ alicujus Festivitatis, aut Indulgentiæ.

60. Pœnitenti habenti consuetudinem pec-
candi contra legem DEI, Naturæ, aut Ecclesiæ,
etsi emendationis spes nulla appareat, nec est ne-
ganda, nec differenda absolutio; dummodò ore
proferat, sed dolere, & proponere emendationem.

61. Potest aliquando absolvi, qui in proxima
occasione peccati versatur, quam potest, & non
vult ommittere, quinimò directè, & ex proposito
quærit, aut ei se ingerit.

62. Proxima occasio peccandi non est fugien-
da, quando causa aliqua utilis, honesta non fu-
giendi occurrit.

63. Licitum est quærere directè occasionem

P p 5

proxi-

proximam peccandi pro bono spirituali, vel temporali nostro, vel proximi.

64. Absolutionis capax est homo quantumvis laboret ignorantia Mysteriorum Fidei, & etiam si per negligentiam, etiam culpabilem nesciat, Mysteriorum Sanctissimæ Trinitatis, & Incarnationis Domini Nostri JESU Christi.

65. Sufficit illa Mysteria semel credidisse.

Quicumque autem cujusvis conditionis, status, & dignitatis illas, vel illarum aliquam conjunctim, vel divisim defenderit, vel ediderit, vel de eis disputativè, publicè, aut privatim tractaverit, vel predicaverit, nisi forsitan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem lata sententia, a qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quâcunque etiam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice absolvi.

Insuper districtè in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub interminatione Divini Judicii prohibet, omnibus Christi fidelibus, cujuscunque conditionis, dignitatis, & status, etiam speciali, & specialissimâ notâ dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

Tandem, ut ab injuriis contentionibus Doctores, seu Scholastici, aut alii quicumque in posterum se abstineant, & ut paci, & charitati consulatur, idem Sanctissimus in virtute sanctæ obedientiæ eis præcipit, ut tam in libris imprimendis, ac manuscriptis, quàm in Thesibus, Disputationibus, Predicationibus caveant ab omni censura, & nota, nec non à quibuscunque convitiis contra eas propositiones,

quæ

qua adhuc inter Catholicos hinc inde controver-
tuntur, donec a S. Sede re cognita super iisdem pro-
positionibus iudicium proferatur.

Franciscus Richardus Sanctæ Romanæ, &
Universalis Inquisitionis Not.

Loco (†) Sigilli.

Anno à Nativitate D. N. JESU CHRISTI 1679. Indi-
citione secunda, die vero 4. Mensis Martii, Pontificatus
autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. INNOCENTII
Divinâ Providentiâ Papa XI. Anno tertio supra dictum De-
cretum affixum, & publicatum fuit ad Balneas Basilicæ Prin-
cipis Apostolorum, Cancellaria Apostolica, ac in acie Campi-
Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Fran-
ciscum Petinum ejusdem Sanctiss. D. N. Papa, & Sanctissima
Inquisitionis Cursorem.

Romæ, Typis Rev. Camer. Apostol. 1679.

In-